

DEBRECZEN NAGY-VÁBADI

ÉRTESELTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 "
Évnyegyedre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányos árért közöltetnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyuj-nicza 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetése és hirdetések felvételnek **Nuricsán Péter** fűszerkereskedésben.

A nyilttérben magán és pártédekű czikket olcsó árért elfogadunk.

Milyen boldog vagyok én!

Én nem hiszem, hogy az a boldog,
Ki gazdag, sok kincsek ura,
Akit fedezhet China selyme
S a világ legszebb bibora.
Nem fedi vállam drága öltöny,
Rajtam csapp ékszer sem ragyog.
Zsebem üres, ruhám fakó, és
Én most olyan boldog vagyok!

Én nem hiszem, hogy az a boldog
Aki szeret, s szeretetik,
Ki az édes kéj mámorában
Tulvilágra emelkedik.

Én nem szeretek, s nem szeretnek,
Szemem a kéjtől nem ragyog.
Hajdan nem így volt . . . S tán ez okból
Most én olyan boldog vagyok.

Én nem hiszem, hogy az a boldog
Akit környez kedves család,
Ki szép magzatin eltekintvén
Ifjodva látja önmagát.

Igaz, nekem is volt családom . . .
— Ném, kit imádtam, elhagzott;
S hogy megtagadott, jól cselekvő —
S én most olyan boldog vagyok.

Én nem hiszem, hogy az a boldog,
Kit a világ tisztel, becsül.

— Hisz a díszhelyen hányszor, hányszor
Köttnivaló gazember ül —
Én reám nem hederit senki,
Tumigálnak aprók nagyok,
Hajdan ez bántott volna, most nem . . .
És én olyan boldog vagyok.

Én nem hiszem, hogy az a boldog,
Ki ép, erővel van tele.

Jöjjön a sorsnak egy csapása :
Lehull, mint a falevele.
Testem beteg, leltem hasonlóan,
S ez lehelni : elég nagy ok.
Gyógyszereim nincs, ámbár nem is kell,
S ezért olyan boldog vagyok.

Félix.

Ne kölesönözzetek!

(Ön elbeszélés.)

Irtá egy elbusultú írnok.

(Vége.)

Napoleon barátom nyilatkozata
hüségomat hódította meg. — Egy köl-
tőnek azt tudnia meg, hogy költemé-

nyéből lett szerelmes bele egy hölgy: egy borostyán erdővel felérő megdöcsölés. Rátalálni egyszer arra a lényre ki egy fendobogó kebel láng rigmusainak szikrafogó gépévé rezignálja magát, — midőn a békahideg-olvasó közönség fumigálván az érzelmek emberének a szív legmélyéből szakadozó nyögdecselesét, elő áll egy hölgy, s azt mondja a világ közönyétől didergő költőnek: ha hideg volt neked a világ, jer keblemre megmelegedni!, nem a boldogságok legnagyobbika e az?

A fizikusok azt állítják, hogy minden pofonvágásnak két elengedhetlen alapföltétele vagy is bázisa van, t. i. pozitív és negatív. Jogászok a repressalia folyamán ezen műveletből folyólag a reflexiót vagy is a negatívításnak pozitívává való át, vagy vissza áramlását megengedik. Már a biblia e tekintetben, — bizonyosan azon elv alapját, hogy a töröké a menyeknek országa, — azt adja igen nyájás tanácsul, hogy: aki téged egyikfelől arczul út, tartsd a másik felől is.

Ám lássák kik jobban értenek e dologhoz, hogy a jogászok vagy írás magyarazók nézetéhez csatlakozzanak e inkább, részünkről olyatén pofonvágásról akarunk emlékezni, — minőt valaha Goyon tábornok Antonelli bibornoknak utalványozott, abban az időben, midőn még a francia-ország kezének legparányibb megmozdítására is arczához kapott sok olyan pótentát, mely ma a megadrágolt oroszlányról — a bajkeherésig — csak vicczelve tud stb. tud megemlékezni; — tehát a szellemi pofról. A szellemi pofot szemmel, nyelvvel és végre hallgatással is meglehet adományozni. Van például — pedig sok van, nagyon sok — egy olyan előtett ember, ki rozsatokon szerzett vagyona halmának teteten olyan megfélemlítő tekintélyes pozitívába helyhezkeedik, mint egy dombtetőre épített akasztófa. Ez ember egy csupa becsületes embere társaságába vetődik, ahol szobájövéen a becsület: elég arczatlan ijesztő poziciójáról az ó szenytelesen becsületőre(!) hivatkozni. Figyeljük most már

a hallgatóság szemeit: ez állításra a szőlőről minden szem elfordul, s kifejezéstelen, egészen kizárult, vizsgálóbíróilag kérdi vagy féliglehumyó, mintegy a lélekhez vezérlő urat eltorlaszoló szem kifejezések, a siricsenndel vetekedő hallgatást adják meg az illetőknek, a prózában sokkal jobban megérdemelt pofont.

A szegény kezdő poétának is kijut e szellemi csattantásból, midőn ideáinak virágit, illetőleg abból az első csokrot a szerkesztő kezéhez nyújtja.

Olyan olyan szépek azok pedig, s mégis a szerző irtózatosszerűséggel: zsengeknek nevezi őket, — holott tökéletesen meg van győződve felőlük, hogy e mellett a többi versirő merő rimizadó, kontár, fuser.

De nézzük tehát e költeményeket a szeretet rózsaszin, nem az irigység sárga szeművének:

Honfibu.

(Zefir Virgiltől)

Nagy lába van a gójának,
Még se viszik a katonának;
Jaj nekem a nyám fiának!
Mért nem születtem gójának!

Éljen a Haza!

Ki ne ismerné föl, hogy e sorokban menyi igazság és méltó felsohajtás van. Mennyire süjos benne a vád a sors ellen, ki mig a góját a katonáskodástul, — igazi infanteristának termett hosszúlábusága daczára megvédelmezi: addig a költőt, mint mostoha gyermeket kiteszi forposztírozás, profontrágás, s a puska-ropogás ijesztgető kínainak; s ki mindezek közben is nem felejtkezik el dal végén elrehegni hogy: Éljen a Haza!

De lássuk már most a szerkesztőt, ki az érzelmek e bukéjával megtiszteltetik. — Hermogenesről írják, hogy igen keményszívű, kérelhetetlen ember volt e bölcs. S mi volt ennek oka? az: hogy — amint halálakor tudva lett — a szíve egészen szőrösnek találtott. No, a legtöbbszerkesztői szív ép ilyen Hermogenesi.

A szerkesztő tehát nyilt levelében azt üzeni vissza az üzeneteket, még jobban a vers megjelenését leső, váró fiatal zseninek:

Z. V. urnak: bolond ön?!
Vagy: áhnye fráter! kicsoda maga?
Vagy: ne izélj.. gója irigyli barátom!

Oh ilyen pofonokat gyakran kap szerény poéta, míg Zengő Liget másik poétának eme költeményére semmit se válaszol:

Hozzá.

Én ott vertem a gyepágyon,
Göndör fürtű drága Emmácska!
S néztem: mily boldog ott mellette

Kezre hajtra fejecskejét
Reád szögezve szemecskejét
..Az az irigyelt kis kutyácska!

Ah! mért nem lehetek eb,
Vagy mi annál
Tán jobban áll
Mégis talán tán szelidebb
S helyzete annak jobbacská:
Mért nem lehetek öledben egy macská?!

A szerkesztőnek erre tett egyon hallgatása aztán még keservesebben fájó stábilis legyintés.

Ezekből értheted meg szíves olvasó! mily jól fog esni nekem az midőn idestova arczomon égni érzem azt az ajkat, mely a gonosz szerkesztők hasonló hozzám tett üzenetei folytán vett sebek begyógyítására lesz szentelve.

Megyek Pimpinella, repülök! —
Lenne bár apád hatszor szusterebb a suszterné, mégis mind a hatszor téged vennék el. Téged, téged ki egyedül való vagy, aki engem a világon megértettél. A varjút a varjú, verebet a vereb; fülemilét csak a fülemile értheti meg

Pimpinella! kicsi fülmilém!
.. Volnék sötét boru, kietlen bérceken...
S adná villámaid az égi kegy nekem.

Érted nem dörognék,
S nem hoznék villámot,
Érted kimélném meg
E gonosz világot!!
El el Pimpinellához! ott fogjuk ezt elszavalni végig.

Hét órákor pontban megérkezett Napoleon barátom.

— No! me .. mégis msztlen vagy? kérdé, fehér cezrnával korigálgatott s emiatt az öltések tintával traktált topányaimra cezlozva.

.. Láthatod édes Bonapartém! hogy ez időrágta topányok nem lehetnek alkalmasok leányezésre... És és.. mondok neked valamit drága barátom!

— No mja?
.. Kölcsönözd ide topányodat pajtás! erre, csak erre az egyetlen estére.

— Szivsen, ne! buj ble! adj ró! egy kis írást.

.. Tán beakarod tábláztatni? biz a pajtás jó lesz, ha egyuttal rám is te-lekkönyvezteted.

— Nix nutz! estére visszadd aszondom!

A csizma kölcsön megtörtént.
— Méhetünk. — Istenem! mily boldog

leszek ma, egy háztul s egyszerre fog kikerülni ingyen feleség és ingyen topány!

Végre megállottunk egy ház előtt. Szívem azt sugdosta: hogy ez a hely lesz az én fáradt testem csendes parókhiája egykoron. Eszem anyit jegyzett meg a házra, hogy: testvérek közt is megér 25000 forintot. Törvény-tudományom pedig azt kérdezte: hogy: vajon a telekkönyvi teherlapon nincsenek e foljegyveze e házra vezetett olyatén valami rátáblázások, amiknél fogva a 25000 forint becsárból valami lekellene számítani? — Hallgassatok ostobák! hiszen nekem csak Pimpinella kell egyes-egyedül. — Igen jegyzé meg rá ismét az ész, Pimpinella kell egyedül, tehát nem egyszer-mind apja, anyja és 6 testvére is; tehát azok kiköltözkezdhetnek menten. — Hálátlan leánykerő! sohajt föl a szív. Együgyű érzélgő! replikázott az ész.

Hogy legyen mármost én bíró ezek közt? melyik által engedjem magamat megvesztegettetni? Azt hiszem, hogy mind kettőnek ajándékát el kell fogadnom. Hisz ez tán nem is első dolog az életben, amennyiben magam is világosan emlékszem egy szenátorra, aki meglítt hajduja jelenlétében hallgatván ki a panaszlót, ezt — midőn eltávoztakor egy csomó valamit tett asztalára, azzal bocsátotta el: Bundi uram! Kendnek igazsága van. —

Kevés idő múlva érkezvén a panaszlótt ez is egy csomaggal kedveskedvén, annak meg azt mondta; Daku dolog! kendnek van igazsága. — De tekintetes uram! szólalt fel a hajdu, hogy lehet az, hogy ennek is igazsága legyen, meg a másiknak is igazsága legyen? —

Kendnek is igazsága van Péter! felelé a szenátor.

No hát, mind az észnek, mind a szívnek igazságot tennem nem csak gyakorlati de szabados dolog is lehet. — Uti supra figura docet.

Szívem ugy ugrált mint egy csapdába esett egér, midőn a konyhaajtót benyitotta Napoleon. Ott leltük a kikerestem. —

— Pimpinella ksasszony! p'ancsára bemtatam jó bratob Mskát.. tevő ajánlását Napokon.

.. Éltöm legszebb napjai ez órára esnek, — felelé szemlesítve a konyhakirálynője Pimpinella.

Erre nem lehetett válaszom. — Csordultig voltam érzeménynel. Az ember rendszerint akkor legostobább mikor legokosabbnak illenék lennie. — Kezéhez ugrottam. — Te beszélj most, te mindeneket megmagyarázó, te ékes hangu szónok, kéz csók! — Egy szenvedélyes pusztit teremtettem keze fejére.

Az orr, a test státusának e legszagértőbb spiczlije rögtön felismerte a Speiszczetlit a legdrágább kézcsókközben, — annak szagáról; töltött káposztát fogunk emi-

meg fánkot és sült libát Oh! én imádom a libát sülvé.

Pimpinella merő érzés volt. Nem könyvből tanult érzelem volt az övé, hanem a szívnek bennetermet virága. Karomba öltekeze, s bevezetett szobájukba. Bemutatott. Apa és anya elém jöttek a vendég koszoruból. Amint rögtön észrevettem ketten viseltek egy orrot. Hihetőleg egyik napegyik, másik nap a másik. Most az uron volt a sor. Az asszonyosság tehát pisze volt irgalmatlanul. Nem ő a hibás, mint nem lehet azt hibásnak nevezni kire 10,000 forintot nem hagyományozott az édes apja. Ha nincs: hát nincs!

Ki fog piszesége miatt a sorssal perlekedésbe bocsátkozni mondván: adsza az orrom!

Nagy városi mesteremberek a kis városiak fölött előnyösebb uri manírral bírnak; háztartásuk, ennek berendezése, világlátottságról tanuskodik. Itt is egyik szobából a másikba, futó szónokok lettek volna alkalmazva; csak hogy a szönyeg, a hosszú futásba hihetőleg befáradt, és itt ott megpihent. Minélfogva a rajtku látható hézagokon át igen tisztára surolt pádimentum aufrólta magát: tessék ide nézni! megmosdottam. A társaság ünnepi öltözetbe becrószakolt 8 db. olyan pompás suszter legény egészítette ki, kilnec parjáért Dél-amerikában, ezelőtt nehány évvel, kétszáz forintot is megadtak volna. Az asztalnál az elnökséget egy testes asszonyságnak szavazták meg. Kitévő egy fehér személy volt, pompásan és sokat tudott fecsegni. Leülünk asztalhoz, Pimpinella hova ült volna másuvá mint mellém. Pttünk derekasan, s szorongattam Pimpinella kezét még derekasabban, hogy csak ugy szuszogott bele Hozták a fánkot, pompás volt. Minélfogva — már nem tudom azért e, hogy pompás vagy azért e hogy fánk volt — 28 darabot vágtam be belőle. A 29-kel már nem bírtam; és ennek egy fontos szerepet osztottam ki. Volt nekem ugyanis egy: karikagyűrűm — melyre azok a szemhéiz sem értő aranyművesek azt fogták rá, hogy talmi arany. Pedig dehogyan volt, dehogyan volt! valóságos platiná. Nem ismerték föl. Ezek a kaukázzi — Demidoffile platin termelő bányaikról még hírlismerettel se bírnak. Illeg az hozzá, hogy e gyűrűmért egy krajczárt se akartak adni, következéleg rajtam maradt. Ez ékszeremet egy kettőcsütött fánkba beillesztettem, s oda csúsztattam Pimpinella tányérfára. Szellemud hölgy ne venné észre ennek célját? kapta magát egy másik fánkba ő a magáét tette, s ide adta. — Ez jegyváltás. — Képzetelemben már enyém volt a ház. Azon gondolkoztam, hogy már tán itt kellene hálnom, hogy ezzel mintegy a házat birtokba vegyem.

.. Igyék már az ur! ne csak mindig egyék.. szolt hozzám az após.

— Köszönöm! sem borral sem serrel nem élek, felelém fél sértődve.

.. Ühm! hát kártyázni szokott?

— Azt meg éppen nem cselekszem.
 . . De pipázni csak pipázik?
 — De már pipázni csak nem pipázom.

. . A fejrénpet csak nem utálja?
 — Pimpinella kisasszony boldogító ismeretségig még nem érzettem asszony ember társaságában, hogy másformára volnék teremtve mint ő.

. . Hát a tánczot kedveli e?
 — Hunczut ember volnék ha azt mondanám, hogy igen.

. . No öcsém! akkor meg én volnék hunczut ember, ha ilyen férfihoz illő bűnökötől vedlett se férfi, se asszonyfélehez mennék feleségül.

— Ühm! mar pedig akár tetszik akár nem tetszik, Pimpinella kisasszony lesz a feleségem, csakazért is, kit is ezennel megkérek; sőt holnap már be is költözködöm ide ni, a feleségem rátájába.

. . Hova te?
 — A feleségem rátájába.
 . . Rátájába?
 — Abba szegényt!

. . Tyűh! a ki áldotta azt a leánytkérő mivoltodat! luzódj el előlem, mert mingyárt lábszját hasítok abból a másfél rőtös termetedből. — Már öcsém! akárki vagy, ma láttalak először, a lyányom ajánlott, hogy névestélye lévén hivassalak el tánczosnak; de miután sem bort nem iszol, sem kártyázol, sem tánczolsz' csak eszel mint a hernyó, s még ezenfelül rám is a karsz költözködni: én teremtucse! anyira se becsüllek mint egy talpatlan csizmát.

— Apropó! — szólalt fel Napoleon — csizma!.. adsz' a czizmám Miska! mert haz' akrok menni.

Hallgass te! sugám neki, mert mingyárt belédharapok.

Bám is én! — pattogott tovább, lyánykérésre adtam én azt kölcsön s mután látom hogy nem blöle smise, add vissza, a tjed ugysis szritja a bokám?!

Égföld szakadt rám. Ez a köjök csupa megbolondult. Éreztem, hogy inog a föld lábaim alatt, hogy szédülök. Ezer a szerencse, hogy egy kis ottkolton szagoltattak velem hamarjában, ez az ottkoton pedig nem más volt mint valami 20 suszterféle tartozék óriás kaczaja, melytől tehát visszazökkent régi hüvejébe a megsemmisítő szégyennek e piaczarul elrohanni igyekvő lolkem.

Ah! tehát vége, vége álmainnak, szerelmeknek kézfogóknak, feleségnek, házibirtoknak! —! mindennek, de mindennek, e csuffátétel miatt!

Ly óriás botránny nem látott a világ. Ez a bolond Napoleon, ott, a népesség szeme láttára levette s átadta penzítő érdemlő topányaimat, s követezte a magát — Átadtam. — Pimpinella kiszaladt nevetve, miután szebebből nekem adott gyűrűjét kihalászta. — Ismétlődjél te Sodoma, Gomorha, Kóran és Dátán esete! — Nem tudom, hogy mentem haza; csakhogy ágyamban találtam magamat.

Ah! emberek kik házasodni akar-

tok, leánynezőbe mentek, őrizkedjete! m á s t u l kéni ez alkalomra — óráit, gyűrűt, frakkot, kalapot, stb. de minde- nek fölött arra intelek hogy: csizmát soha, de soha senkitől ne kölcsön- ez z e t e k !

Az eredetiről lemasolta:

Bodossy Pál.

Vagy ugy!?

Irt a szentem,
 S hozzá mentem.
 S amint ott beszélék vele:
 Imhol jó egy tiszt befele.
 Tini! mi közöd e tisztel?
 Semmi! Töle b á t y á m tisztel:
 Azt hozta el —
 .. Hm! e rossz jel.
 .. De mintha egy kis levelet . . .
 — Ugyan hallgass! hol a szemed?!
 .. Nöde látam: hol a levél?
 S mért remegsz, mint a nyárlevél?!
 — Juj! ne keresd, nincs az ottan.
 .. De zörögni itt hallottam.
 Mii csoda?! Hisz' e levél hozzád írva!
 (Tini sirva)
 Nohát: ezt az a tiszt írta,
 De nem hozzá! —
 S ezt elhidd én
 .. Kell is nekem szegény pára.
 — Hisz' . . . édes anyámhó' jára.
 L e h e l l .

Mostoha anya.

A mostohaanyak helyzete különös fontossága a férjre ép úgy mint a gyermekre nézve. Ki ne gondolna számalommal a kis árvának jóvendőjére, midőn a gyermeket anyjától örökösen elszakadni látja!?

Nincs szó, mely kifejezze a vesztéséget, mit a gyermekek anyjokban elvesztenek, s kerüljenek bárgondos mostoha anya kezébe: az anyai szeretet vissza pótolhatlan. — Az a szeretet, mely gyermeke felett fáradtalan gondnal, türelemmel öröködi; az a szeretet, mely egészségben boldoggá tesz, betegségben vigasztal; az a szeretet, mely az éjszakai nyugodalmat is változhatlan hűséggel kész föláldozni s minden reménysugárból újabb kitaratást, bátorságot szerez, az édes anyain kívül sehol föl nem lelhető.

A jó anya gyermekeért mindent megtesz, egész élete odaadás, önfeláldozás a családért. Az anyai szeretet saját fájdalommal is kész gyermeket mikor szükséges, megfenyíteni, s ez oltja belé a szeretet, remény és vallásosság nemes érzelmeit.

S minő különbség, midőn az eddig forró anyai szeretettel ápolt gyermek a szó teljes értelmében mostoha anya kezei között kerül; vele közönösen, hidegen, szivtelenül bánik, félénkké, remegővé teszi; csodálkozzunk-e aztán rajta, ha a szegény árva hibákat követ el, melyek aztán alkalmas ürügyül szolgálhatnak az elidegenüléshez, szigorú ki- m e t l e n b á n á s m ó d h o z , m e l y a g y e r m e k i e s ö r m e t , v i d o r s á g o t c s i r á j á b a n e l h e r v a s z t j a s k e d l y z o r d o n s á g o t , ö m m a g á b a v o n u l á s t , z á r k o z o t t s á g o t i d e z e l ő .

Igaz ugyan, az anyai teljes szeretet csak is a valódi anyának keblében virágozhatik; hanem az anyai kötelességeket lelkiismeretes mostoha is teljesíteni képes, s minő szép, minő magasztos önmegtágadás ez, a mit csak is a férfi irányában határtalan szereleme eszközölhet.

A mostoha anyák első és legfőbb kötelessége: az árva gyermeket úgy tekinteni mint sajátját; úgy bálni vele mint saját gyermekével kívánná, hogy bánjanak azon esetben, ha az is mostoha anya kezére jutna. Kiváltképen ügyeljen annak épségére, egészségére, s növelje szelidségben, jó erkölcsökben szorgalommsl, tegye őt igazmondóvá, engedelmessé és szerényné, szoktassa őt munkásságra, rendszeretetre, tisztaságra, s ne igyekezzék kebléből a boldogult anyának emlékezetét kitörölni.

Minő örömmel tekinthet alá ily esetben a menybe szált anyai szellem utódjára; minő szerelemmel ölelheti át a férj gyermekének másod anyját, akit mostohának még az irigység sem nevezhetne, akit a férfi szeret, tisztel, becsül s teljes bizalmára meltaja, akit a gyermek növekedtével mindinkább szintén szeretni s tisztelni fog, s irányában kétségkívül haládatos is lesz, mert az ifjúkori benyomások el nem enyésznek, kíséretnek az édes gyermekkori emlékek egészen sirunkig. És ez még nem minden jutalma a másodanyának, hát még az az édes önmegnyugvás, — mostoha helyett: édes anyává lón!

H. D.

V e g y e s .

— **Bodossi** Pál homoros írónk kedélyes tárczaikkal maizsámukban véget érven: becses ígérteit bírjuk, hogy néhányheti távolléte után haza jöven: egy nagyobb szerű tárczaikkal kezdve fogja lapunk jövő félévi folyamát érdekesíteni.

— **A debreczeni könyvnyomdászok** önképző egylete jövő Szombaton jun 5-ken a népkeretben sa.ét és a beteg uta-szegélyre egylet pénztára javára műkedvelő előadással egybekötött felolvasásokat — s zártkörű táncmulatsággal — ünnepezték. A meghívók már szétküldték. — Belépti díj személyenként 1 frt. — családdíjegy 3 frt. A nemes czél és a műkedvelői — a nyomaügymező által rendezett és a nyomai személyzetből is alakított élvezetesnek ígérkező előadások, megérdemlik, hogy ez estélyt minél több sajtó barát, — az értelmiség képviselői — felkeresse, hogy közönység jvájda ellenében magunkról értetség, a nemes czélokról részvétet tanusítsunk.

— **A debreczeni gőzmalom** igazgatójánál, Komlósi Inre helyett szöbbséggel Sesztina Lajos választatott. E szerepményekhez kötött válatat szerencsésebb vitelére óhajunkat és reményünket fejezzük ki e választás által.

— **A nők ünjosítása**s napról napra nagyobb tört foglal. — Európában 250, amerikanban 300-át haladó nő orvos van, kik a belgyógyaszatban s kiválólag nők és gyermekeknel foglalkozván és jelentékeny sikert vívtak ki.

— **A gazdászok majálisa**, most szerdán — kedvezően sikerült, — hanem — látogatatlan vala.

— **Nagyuj-utcán** — a még ekorig legürthetőbb egyenes utcán — két uj — a jövő század végre is az akkori tanács belegyezésével egyenes irányba (?) hozható épület felállítás alkalmából már kezd a közlekedésnek helyt engedni, és azon tájekon felhalmozott épületanyag és földhalmoz. — Ugyanpár évvel előbb hol volt az irány a tanácsnál, hol a főmérnök-nél hogy az utjonnan épített házakat így elkelltet temetni?

— Az 1875. évi földadó szabályozási törvény 34. §-ának rendelkezése képest a jelenlegi katasteri munkálatok négy héten át és pedig folyó évi május hó 10-től június 7-ig bezárólag a városi adószámvevőség

helyiségében közzeszi ki lesznek téve. — A munkálatok mindenki által megtekinthetők és a földbirtokosok felhivatnak, hogy a mennyiben birtokuk ezen katasteri munkálatban nem a tetleges állapotnak megfelelő, azaz nem jelenlegi birtokos nevére, nem a valódi művelési ág és térfogat szerint volna felvéve, ilyen a tetleges állapotot nem helyesen mutató tételekre vonatkozó észrevételeket jegyezzék fel s azokat a folyó évi május havi bizottsági közgyűlésen megalakítandó községi bizottsághoz jelentsék be, hogy így a mutatókó elteréske kiigazíthatók legyenek.

— **Margitai** Lajos és Tisza Imre közt folyó sajtó perben e hó 20-án megtar

tott tárgyalás alkalmából noha 7 szavattal 5 ellenében elismertették, hogy a vádlapjául szolgáló kifejezésben sértőkifejezés foglaltatik: még is 9 szóval 3 ellenében nem mondatott ki vádoltot vétkesnek a rágalmitényben. — Maholnap megérjük, hogy aki bennünket — mer van e kit ne lehessen rágalmazni — meggyaláz: dicsegetet érdemel.

— **Kataszteri** igazgatóvá a debreczeni kerületre Fényes László Rádonyi derék közbirtokos nevezetett ki.

Báthory Sándor,

Felelős szerk s laptulajdonos.

H I R D E T É S E K.

1098.
1875.

Árverési hirdetés.

Az alulirt kir-járás bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közzírát tétetik; miszerint **Schwarzfeld Lázár** kassai lakosnak, **Brauerz Ferencz** nánási lakos elleni 2600. frt kr. követelés, s járulékaí végett, végrehajtás alá vont, s tartozékaival együtt 2271. frt 35 kr-ra becsült ingatlanság, jelesül a nánási 4573. sz. tjkben **Grünfeld Julianna** nevében álló 2524. h. r. sz. udvar és abban lévő épületek folyó 1875. évi június hó 4. napján reggeli 10 órakor, szükség esetén pedig 1875. évi július hó 9 napján reggeli 10 órakor a helyszínen, t. i. a **Bíróság hivatali helyiségében** megtartandó bírói árverés útján a legtöbbet ígérőnek, és pedig a második határnapon a becsláron alul is el fog adatni.

Erről a venni szándékozik azon hozzáadással értesítetnek, miszerint a készpénzben vagy közforgalom tárgyát képező

értékpapirokban, avagy előmutatóra szóló takarékpénztári könyvecskében letendő bátanpénz összege 10% frt kr. és hogysz árveréskor fel olvasandó árverési feltételek többi pontja a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Egyszersmind a fentnevezett telekkönyvi tulajdonos s adósnak nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén lakó jelzáló-gose hitelezői felszólítatnak; hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetősük végett, ezentelekkönyvi hatóság székhelyén megbízottat jelenjenek, s annak nevét az eladásiig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részükre **Nagy László** ügyvéd ur személyében hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Végre a p. k. rdt. 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb körülírt javak iránt tulajdoni igényt érvényesíthetmi vélnék, hogy igénykeresetben őket a hirdetmény közéztételének utolsó

napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi hatóságánál nyújtsák be.

Kelt Nánáson a kir. járás bíróságé mint telekkönyvi hatóságánál, 1875. évi április hó 27-ik napján. 1—2.

Szent-Jóban egy jó köpin-
czében mintegy 450 kis ceber
1872. 1873. 1874-dik évi
szinbor van eladó, szabad kézből,
akár részletesen, akár összeség-
gel. — Alulirotnál Szent-Jó-
bon értekezhetni.

Bosik József m. k.
körjegyző.

2—2.

Tisza vidéki és arad-temesvári vasút.

ME NETRFND 1874. é. nov. 21-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.				IV. Kassáról Budapest és Bécs felé			
	o. p.	o. p.	o. p.		o. p.	o. p.	o. p.
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.		1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	1, 2, 3, 4. o.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.	6 16	Kassa indulás	7 42	9 20 d. u.	6 1es.
" áll.v.	8 20 "	8 30 "	6 16	Miskolcz "	8 53 "	1 14 d. u.	9 24 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este	4 — reg.	Szerencs "	8 53 "	4 14 "	(érv.)
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.	Nyiregyháza "	10 43 déle.	7 17 este	3 25 d. oszt.
Czegléd "	10 18 reg.	9 18 este	4 — reg.	Debreczen "	12 43 déle.	10 12 éjjel	3 25 d. oszt.
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16	P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	6 29 es.
P.-Ladány "	2 — déle.	1 52 "	11 36 dé.	Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éj.
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.	20 dé.	Czegléd érv.	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	430r. v.)	Budapest "	6 37 "	6 45 "	
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	1, 2, 3, 4. o.	Bécs áll.v.	6 11 reg.	6 22 este	
Miskolcz érv.	9 5 "	1 5 d. u.	8 — reg.	Bécs ész.v.	6 24 "	6 34 "	
		1 5 d. u.	8 — reg.				
Miskolcz ind.		1 5 d. u.	8 — reg.				
Kassa érv.		6 — este	11 43 d. o.				

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.				IV. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé			
	o. p.	o. p.	o. p.		o. p.	o. p.	o. p.
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.		1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	1, 2, 3, 4. o.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.	6 16	Temesvár ind.	10 17 reg.	6 20 este	6 20 este
" áll.v.	8 20 "	8 30 "	6 16	Várda "	11 22 d. e.	7 49 este	7 49 este
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este	4 — reg.	Arad érv.	12 12 "	8 52 "	3, 4. oszt.
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.	Vinca ind.	12 30 d. e.	9 16 "	6 20, oszt.
Czegléd "	10 18 déle.	9 8 este	6 30 reg.	Csanba "	2 10 "	11 42 éjjel	10 12 d.
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel	5 54 "	Mozd-Tur "	3 43 "	2 14 "	1 59 d.
Mozd-Tur "	12 22 d. u.	1 25 "	4 16 d.	Szolnok "	4 54 "	4 24 reg.	5 34 d.
Csanba "	2 1 déle.	2 55 reg.	7 33 es.	Czegléd érv.	5 49 este	5 49 "	6 59 es.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "		Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Csanba indulás	3 51 "	6 — "		Bécs áll.v.	6 11 reg.	6 22 este	
Vinca "	4 43 "	7 13 "		Bécs ész.v.	6 24 "	6 34 "	
Temesvár érv.	5 40 este	8 36 "					

III. Bécs a Budapestről N.-Várad felé				VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé			
	o. p.	o. p.	o. p.		o. p.	o. p.	o. p.
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.		1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	1, 2, 3, 4. o.
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel	6 16	N.-Várad indulás	11 22 d. e.	9 — este	9 — este
" állam v.	8 20 "	8 30 "	6 16	B-Ufalva "	12 28 d. n.	10 27 "	10 27 "
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "	4 — reg.	P-Ladány érv.	4 23 "	11 45 éjjel	11 45 éjjel
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3, 4. oszt.	Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel	5 59 reggel
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este	4 — reg.	Budapest "	8 31 "	8 45 "	8 45 "
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjjel	11 43 d.	Város állam v.	6 11 reggel	6 6 este	6 6 este
B-Ufalva "	3 35 "	3 12 reggel	5 21 "	Bécs ész.v.	6 24 "	6 34 "	6 34 "
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "					

- Pálya-csatlakozások:**
- I. Aradon:** az első erdélyi vasut szelvényvonatához Gyula-Fehérvár felé s Petrozsény és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged fele.
 - II. Csanbán:** az alföldi vasut vonatát Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.
 - III. Debreczenben:** Kassa és a m. északkeleti vasut vonatához Sziget felé, s innen Czegléd felé.
 - IV. Kásánál:** a kassa-oderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonatához Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. szelvényvonata Oderberg és Eperjesről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és az ez vasut Oderbergtől jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyesvonatát a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.
 - V. Miskolczon:** Hatvan és Budapest felé.
 - VI. Nagyváradon:** az alföldi vasut vonatához Eszék és az m. keleti vonathoz Kőlozsvár és Brassó felé.
 - VII. Nyiregyháza:** Ungvárvár felé
 - VIII. Szerencsen:** S.-A.-Uj helyi Sziget felé.
 - IX. Szolnokon:** Hatvan felé.
 - X. Temesvárról:** Szeged és Bazsias felé.
- Az üzemeltetési igazgatóság.**
- *) Minden szerdán és szombatban